

хвърченіе; ты ни снагъ, ни сглобъ и-
машь за това. „ —

Костенурката постоянноствуаше, и не-
прѣстанваше да му ся моли, догдѣ-то
най-послѣ ѿ сграби орельтъ въ негтію-
ты си, и като ѿ искачи високо, пусти
ѿ, да хвърка. Тя паднѣ тогава и ся
смаза.

*Не ся хвърчи, догдѣ ни неизникнѣтъ
крыль. Който високо полита, той ни-
ско пада. Не ся простирай отъ чергъ-
тъ си повече. Видѣла жябата, че ко-
ежтъ коніеты, та и тя вдигнѣла кракъ.
Който вдига високо носъ, скоро ще
трыгне босъ.*

УМѢРЕННОСТЬ—ТА ВЪ ЯДЕНІЕТО И ПЯНІЕТО.

Персидскый единъ царь бѣше пратилъ
на единъ Арапскый князь, единъ ученъ и
искусенъ лѣкаръ, за да помага по нѣщо
на тамошныты жители, когато ся случи
да гы намѣри нѣкоя болѣсть. Той като